

7. SEPTEMBER – PRAZNIK POSAVJA

Slovesno tudi v novih krajevnih skupnostih

V spomin na 7. september 1941, ko so se mladi Skojevci Adrijan Kumar, Miro Kos, Jože Kališnik in Lojze Gogala prvič spopadli z okupatorjem na območju nekdanjega rajona Ježica, praznujejo na Posavju kot spominski dan NOB. Letos so praznovali tudi v vseh novih krajevnih skupnostih, ki so nastale po razdelitvi nekdanje krajevske skupnosti Posavje.

Izvedbo praznovanja je letos prevzela KS Stožice. Zelo pomembno vlogo imata tudi sekcija medvojnih aktivistov OF rajona Ježica, ki skupaj z družbenopolitičnimi in drugimi organizacijami na Posavju skrbi za negovanje tradicij predvojnega revolucionarnega dela in NOB.

Predstavniki vseh sedmih krajevnih skupnosti so se zbrali na slavnostni seji, kjer so podpisali listino o skupnem praznovanju 7. septembra.

Nadseje uspela je bila proslava v počastitev spominskega

dne. Tokrat je bila na osnovni šoli Danile Kumarjeve. Govoril je Miha Čerin, predsednik sekcije medvojnih aktivistov OF rajona Ježica. V kulturnem programu so nastopili pevski zbor Svobode-Posavje, recitatorka Nevenka Koprivšek, gojenci glasbene šole Franceta Šturma, Andrej Kurent in Ladko Korošec.

Vrsto prireditelj so pripravili športniki, gasilci, mladina in drugi. Nogometni timi so odigrali tri tekme, med drugimi je bilo tudi tradicionalno srečanje suhi:debeli. Člani gasilskih društev Tomačevo, Stožice in Ježica so pripravili gasilsko vajo. V krajevni skupnosti Ivan Kavčič je bil turnir v malem nogometu in košarki, v Ulici narodne zaščite so odprli mladinski center, odigrali so šahovski turnir. Na Bratovski ploščadi je bil koncert godbe na pihala Papirnice Vevče. V Stožicah je bil balinarski turnir, v Savljah kolesarska dirka, na Ježici pa košarkarski turnir.

V Savljah so pripravili pogostitev starejših občanov, pri Šternu pa je bilo srečanje vojaških vojnih invalidov.

KS IVAN KAVČIČ

Otroško varstvo v prvem planu

V središču pozornosti krajevske skupnosti Ivan Kavčič je ta trenutek predvsem problem otroškega varstva, o čemer smo že poročali. Vsa prizadevanja veljajo predvsem dogovoru o postavitvi še enega vzgojno-varstvenega zavoda v soseski BS-3, ki naj bi bil po kapaciteti enak že obstoječemu ob Allendejevi cesti, s tem, da bi bil tako glede hrane kot osebja funkcionalno vezan na že obstoječi VZV. Vsekakor je največji problem financiranje gradnje take varstvene enote, zato bo potrebno k sodelovanju pridobiti tudi zainteresirane delovne organizacije.

ZVEZA SINDIKATOV

Vsebinska obogatitev kongresnih dokumentov

Vedno močnejše delovanje vseh družbenopolitičnih dejavnikov v naši občini in poživljena predkongresna aktivnost občinskih sindikatov je porok, da bodo kongresni dokumenti dobili svoje obsežje v ocenah osnovnih organizacij o tem kako so ovrednotile svoje delo v predkongresnem obdobju, pričakujejo pa tudi vsebinske pripombe na kongresne doku-

mente. Predsedstvo občinskih sindikatov veliko pričakuje tudi od skupščin strokovnih sindikatov na katerih je treba poudariti predvsem vprašanja socialne politike, varstva pri delu, kvalitete in meril gospodarnosti. V pripravah na mestno skupščino ZS si bodo prizadevali priti do političnega dogovora o enotni dejavnosti sindikatov v Ljubljani. Nekatere že izvedene skupščine strokovnih sindikatov Bežigrada so pokazale, da je v razpravah članstva prišla do izraza predkongresna aktivnost, z razumevanjem pa so sprejeli tudi novo organiziranost sindikata. Glede na analizo razprav o predkongresni aktivnosti v osnovnih organizacijah predsedstvo ocenjuje, da je obravnavanje vse premalo posegalo v vsebino kongresnih dokumentov.

V cilju poživljanja predkongresnih aktivnosti predsedstvo podpira idejo republiških sindikatov o iskanju različnih oblik delovanja kot tekmo-

nja med osnovnimi organizacijami na področju produktivnosti, delovne discipline, urejenosti samoupravnih splošnih aktov, kulturne in športne dejavnosti, verjetno pa bodo najboljše tudi podelili določena priznanja. Organizirali bodo tudi tematske razprave o predkongresni aktivnosti v Tovarni kovinske galanterije in Obnovi, v skupno akcijo pa se bo vključila tudi mladinska organizacija.

Do danes dobljene pripombe se v glavnem nanašajo na statutarna določila kot statusa osnovnih organizacij in vloge občinskega sveta ZS. Glede na močno organiziranost sindikata v občini pa pomeni pomanjkanje vsebinskih pripomb gotovo resno nalogo predsedstva občinskega sveta. Poudaril so tudi, da v kongresnih dokumentih vse preveč govorimo o zavzemanju za določene družbene cilje, premalo pa je glede na to govora o konkretni odgovornosti.

DANE BESEDNJAK

MLADINA NA ČRNUČAH

Z delovno akcijo v novo obdobje

Tako, počitnice so končane! Obnovljene moči bodo morale zadovoljiti do naslednjih!

S takimi mislimi so se lotili dela mladinci v krajevni skupnosti Črnuče-Nadgorica. Odprli so klubske prostore, pregledali stanje v njih in ugotovili, da bo treba najprej počistiti in prebeliti stene, potem bo šele mogoče nadaljevati z delom in tudi z zabavo v klubu. Zbrala se jih je kar mala delovna brigada in v dobrih treh dneh so prebarvali stene, lesene predmete in še nekaj drugih rekvizitov. Odstranili so tudi staro šaro in tako se je prostor celo nekoliko povečal.

Čisti, sveži, lahko bi rekli polepšani prostori bodo kmalu pripravljene. Klub osnovne organizacije ZSMS Črnuče-Nadgorica bodo odprli 15. septembra. Nova sezona se je torej že začela. Kot pa je v navadi, v klubskih prostorih ne bo samo zabavno, temveč tudi delovno. Že prvi teden po otvoritvi klubskih prostorov, točneje 19. septembra, bodo imeli mladinci namreč pro-

gramsko-volilno konferenco, na katero se temeljito pripravljajo.

STANKA RITONJA

Slovesnost na vojaški gimnaziji

Ob začetku šolskega leta so na vojaški gimnaziji Franc Rozman-Stane za Bežigradom organizirali svečani sprejem. Z novinci so prišli na slovesnost tudi njihovi starši in sorodniki. Pozdravil jih je direktor šole Stanko Jelačin. Poudaril je, da generacije gojencev na tej šoli dosega vse boljše rezultate pri vzgoji in izobraževanju, v preteklem šolskem letu jih je kar 98% uspešno končalo razred. Letos pričakujejo še boljše rezultate.

Novinci so takoj po svečanosti odpotovali v Fažano pri Pulju na 10-dnevni tečaj plavanja.

I. Š.

Še drugi razlogi

V Kroniki 13. številke našega glasila je bila objavljena fotografija hiše in vrta, ki je ograjen z bodečo žico. Avtor fotografije in teksta je neznan. Prav zaradi tega menim, da je njegova kritika potrebna osvetlitve tudi z druge strani, kajti močno se bojim, da ji ni botrovala le želja po novih družbenih odnosih. Temu kritiku in tudi dru oglašali, bi rad svetloval, da pomislijo še na druge razloge: na premajhno zrelost nas samih, na pomanjkljive pedagoške sposobnosti okolice in na pomanjkanje čuta, na kar opozarja sestavek na isti strani glasila.

S tradicijo obremenjena generacija, ki odhaja, pravi, da ima vrednost le to, za kar se trudimo, v kar smo vložili nekaj dela. Tega generacija, ki prihaja, ne pozna. Njej se za marsikaj ni potrebno truditi, ni ji potrebno delati, da bi si kaj pridobila, večinoma že ima. Ima stanovanje ali hišo, avto ali vsaj motor še predno je napravila šolo. To velja za predstavnike, ki žive v okolju, ki ga prikazuje omenjena fotografija. Na dan in pred noge ji je položeno vse, zato vrednosti teh dobrin ne pozna. Pozna jo le tisti, ki se je trudil, da je trava lepo pokošena, rože v lončku zalite, drevice in grmovje obrezano, grede okopane. Tak človek želi te vrednote ohraniti, vendar ne le zase, tudi za druge, ti pa morajo to delo pravilno ceniti. Uničiti te vrednote je nehumano dejanje.

Kaj bi rekel avtor kritike, če bi sam imel na skrbi tak vrt, urajal bi ga, plel, sadil cvetje itd., pa bi se pripodila skupina nadebudne mladeži, si utrla pot preko gredic, mimo grmovja, mimogrede polomila nekaj vej na jablani, pomečkala okrasni grm. Ko bi okrasil okna z lončnicami, bi mu neko noč odnesli vse po vrsti. Seveda bi se to ne zgodilo samo enkrat. Stezice bi rasle vsako dopoldne, popoldne, vsako noč. Vmes pa popravljal, obnovil...

Bi mar pustil, da se vrz zaraste v goščavo, ga bi zapustil? Tudi tedaj bi se našel kdo, ki bi vrta fotografiral in zopet bi bil pred očmi kritike, češ, glejte malomarneža, niti svojega vrta ne uredi!

Sosedje iz bližnjih in daljnjih blokov in hiš bi pripeljali mimo, »povsem slučajno«, svoje ljubljence, pse in mačke. Tu ji jih odvezali in se zapletli v pogovor z znancom. Nič se ne silil na vrta, da se iztrebi, odtoči, žival neuma gre sama na tuje.

Ko bi kosil travo, bi gazil po iztrebkih. Trava bi bila seveda dobro pognojena, vendar to ni gnoj za travo! Koor ima iz nostalgije košček gredice, ima svoj vrt, solato, nekaj korenjčka, šopek peteršilja, steblo ohrovtu ali glavo zelja – ko bi videl psa, kako dvigne nogo ob tem njegovem pridečku – bi avtor ob takem prizoru postavil ograjo ali ne? In če bi stanoval v hiši, ki ima še podpritično stanovanje, ki ga lahko ponoči le kako ura zračni, sicer pa je okolica zasmrjana od prometa in tiskarne Dela, pa se mladež že starejše generacije odloči za invazijo v odprto stanovanje – bi se avtor, ki ograjo kritizira morda le odločil zanjo, kajne? Morda bi se raje upokojil in se preselil v gore ali na deželo v samoto?

Zal, nismo še zreli, da bi si uredili vrtove in zelenice po filmskem ameriškem vzorcu, kjer hodi vsakdo le po poti, ki je za to namenjena, vsakdo vodi psa na vrvi, spoštuje tujo lastnino, odmetava odpadke le v za to namenjene koše itd. Zato mislim, da bodo ograje še ostale in še marsikdo jo bo postavil.

DUŠAN NOVAK

Nimamo miru

Ogorčila me je objavljena fotografija v rubriki »Glej tička« in vrstice pod njo. Sem namreč »srečna« lastnica atrijskega stanovanja v soseski BS-3 poleg zelenice, ki ste jo fotografirali. Moja zelenica sicer ni ozajšana z bodečo žico, vendar pa vam bom napisala, kako »srečni« lastniki »živimo« te naše koščke zelenice.

Avtor, ki je fotografiral »genialen« varnostni sistem, naj bi se ozrl samo štiri metre stran in videl bi več kot 3 metre visoko mrežo, ki loči nogometno igrišče od teh naših zelenic. Kljub tej mreži za nogometna žoga najmanj pet do desetkrat v enem popoldnevu prileti na našo ali sosedovo zelenico. Prileti tudi v okno (debelo mrazasto steklo na hodniku je razbito od udarca žoge), na balkon,

med cvetje. Nogometarji, stari od 15 do 22 let, ne izbirajo sredstev, da pridejo spet do svoje žoge. Nesramno »hodijo« čez okrasno grmičevje, ne ustavljajo se stopiti na tuj vrt, niti na tuj balkon. Mar je potem kaj čudnega, če so sosedje z bodečo žico zaščiliti svoj vrt pred takšnimi zlikovci? Dvakrat sem videla, kako je žoga pristala celo na balkonu v prvem nadstropju, pa se nogometarji niso ustavljali priti na tujo zelenico in od tam splezati na balkon, medtem ko stranke ni bilo doma.

Ker je naš balkon pomaknjen nekoliko ven iz bloka, se nemalokrat zgodi, da zbije žoga cvetlične lončke, ki so na balkonski steni (ne na ograji). Balkon je poln zemlje, cvetje je polomljeno, besede opravičila običajno ni. Ne pomaga lepa beseda, ne pomaga prošnja, ne opomin ne grožnja. »Srečne« lastnike mineva želja, da bi ozajšali te svoje zelenice in balkone.

Naj vam opišem še dogodek 10. avgusta: na igrišču je bila kot običajno množica igralcev. Tri žoge so navskriž letele po igrišču. Sedela sem na balkonu in varovala enomesечно hčerko, ki je ležala v vozičku. Na žalost moramo mi »srečni« lastniki varovati svoje otroke celo na lastnem balkonu, na vrta pa se otroka sploh ne bi upala pustiti. Samo za hip sem stopila v stanovanje po stekleničko mleka za hčerko, ko zaslišim že dobro znani ropot. Nogometna žoga je s silo priletela na balkon in se ustavila pol metra od glave moje otroka. Mislim, da ni potrebno izgubljati

Kako bi to preprečili? Tako kot na Kolesiji naj bi ne dovolili odnašati steklenic iz okrepčevalnice ali pa naj bi ukiniteli prodajo vstekljeničnih piv.

VOJKO LEBAN
Peričeva 7

Kar nam ni všeč, tudi drugim ni!

Naneslo je, da sem bila nekaj dni doma, pa sem včasih malo počivala na balkonu in opazovala vrvež okoli blokov. Videla sem marsikaj. Na primer: tovarišica v II. nadstropju sosednjega bloka je obesila perilo na balkon. Kmalu za njo je prišla na balkon v III. nadstropju njena sosedja iztepati preproge in, ko je končala, je mirno pometla smeti prek balkona. Zajetne »mačke« so zaplesale po zraku – nekaj jih je »posedlo« tudi po sosednjem perilu. Lahko si mislimo, kako vesela jih je bila.

Drugi ali tretji dan po opisanim dogodku je bilo pa tako: tovariš v II. nadstropju je na balkonu nekaj stružil in barval, tudi balkonska tla je pobarval. Po opravljenem delu je pometel balkon, seveda tudi kar prek ograje. In pod njegovim balkonom v I. nadstropju se je sušila snežno bela posteljnina. Če je bila brezhibno bela tudi, ko je njena lastnica posušeno pobrala, pa ne bi mogla trdit.

Nekatere sosedse – bodi bližnje ali tudi malo bolj oddaljene – ra-

pisma bralcev

besede, kako bi silovit udarec žoge lahko poškodoval tako majhnega otroka. Seveda od igralcev ni hotel biti nihče kriv. Ker sem se takrat resnično razburila in nisem hotela vrniti žoge, se je vnel beseden boj. Po mnenju nekaterih igralcev naj bi dala otroka pač v stanovanje; naj ga nimam na balkonu; ali pa naj ga odpeljem kam drugam, saj imam voziček.

Ker sem prepričana, da so že prišle pritožbe na krajevno skupnost glede takih in podobnih problemov, me zanima, kaj meni o tem krajevna skupnost Ivana Kavčiča. Morda bi se našel kdo, ki bi posedel kako urico ob igrišču in si na licu mesta ogledal razmere. Lahko bi tudi prisluhnil neprimernemu vpilju in grdemu žargonu nogometarjev, o čemer sicer ne mislim razpravljati, bi pa kljub temu napisala, da stranke ob igrišču ne poznamo miru. Miru ni v popoldanskem času, ko bi marsikdo želel po delu malo počitka, miru ni celo ob 9. uri zvečer. Ni stavka brez do skrajnosti neprimernih besedi in psovk, ki ne vplivajo vzgojno na mlajše otroke.

V dopoldanskem času, ko imajo pravico igrati na igrišču mlajši, vseh omenjenih problemov ni: igrajo mirno, dokaj tiho, skoraj se ne zgodi, da bi kdo žogo brnil preko mreže, grdih besedi skoraj ni. Popoldne ti mlajši nimajo pravice do igrišča, kajti starejši jih brezobzirno spodijo in igrajo sami.

Morda se bo še kdo od stanovalcev oglašil in o tem problemu napisal svoje mnenje; tudi stanovalci, ki trenutno še niso prizadežani. Kajti ni namreč dvoma, da bo časoma le prepovedano parkiranje avtomobilov v naselju (bil bi še skrajni čas). Ker je parkirni prostor samo nekaj metrov oddaljen od igrišča bo žoga nemalokrat padla na parkirana vozila.

Nujno potrebno bo spremeniti namembnost igrišča: namenjeno naj bo mirnejšim igram ali pa naj bi prepovedali na njem igrati starejšim. Naj o tem razmisli krajevna skupnost.

M. G.

Črepinje na kopaljšču

Lepe nedelje sem na kopaljšču pri Šternu videl, kako se je nekemu fantu razbila steklenica od piva. Kopaljški mojster je to opazil in zahteval je, naj fant pobere črepinje. Fant je to tudi storil. Šel sem pogledat in videl, da je vendarle ostalo precej majhnih drobcov stekla, ki se kar preradi zaplijejo v podplate nič hudega slutite kopalcev.

de kdaj malo poklepeta, si po-
tožimo, kar nas teži, da nam je
laže, še rajši pa izmenjamo vese-
le novice. Vendar zgoraj opisanih
sosedov še nisem opazila v tova-
riškem pomenku (na sumu jih
imam, da preradi drug drugemu
zagrenijo urico ali dan).

Anka

Avtobusna proga štev. 20

Krajani »BS-3« smo se zelo razveselili nove Viatrorjeve proge, ki nas je končno povezala z mestom. Ker smo po dveh letih še vedno vezani na prevoz pri nakupu vsakega prehrambenega artikla in vsega ostalega, je nova proga seveda zelo dobrodošla. Vendar pa v celoti naših pričakovanj ni zadovoljila in tudi ne Viatrorjevih, saj avtobusi često vozijo skoraj prazni.

Prvi meseci obratovanja naj bi bili poskusni, na osnovi katerih se bo odločalo o progi. Če ne bodo upoštevali nekaterih dejstev, pa bo rezultat tak, da se proga ne izplača.

1. Progo so uvedli v poletnih mesecih, v času dopustov in šolskih počitnic; zato je bistveno manj potnikov.

2. Proga pripelje le do Fagovca, torej je izredno kratka, zato je prevoz relativno drág, saj so krajan v večini primerov vezani na prestopanje, kar predstavlja večjo izgubo časa ter večji prevozni strošek (npr. BS-3 – Trg osvobodilne fronte 12, – oz. 14 din). Marsikateri potnik se zato odloči za daljšo pot, da pride do direktne proge.

Progo bi bilo potrebno podaljšati vsaj do Trga osvoboditve, da bi se je posluževali tudi obiskovalci živilskega trga, Name, Maksimarketa, kulturnih institucij Opere, Drame, Filharmonije, študentje srednjih tehničnih šol, fiziološke fakultete, uslužbenci Ljubljanske banke in iskre itd.

Pričakujemo, da bo krajevna skupnost to problematiko z Viatrorjem pretehtala. Obstoječo progo je potrebno podaljšati ali pa proge, ki obrabljajo na Linhartovi, podaljšati do Reboljeve ulice – seveda, če je to tehnično izvedljivo.

Fani Potočnik
Ul. 29. herc. div. št. 4

Avtobus štev. 14

V zadnji številki smo med pismi bralcev pod naslovom Smeti na tleh zapisali, da je v Savljah postajališče proge 15. Seveda vozijo v Savlje avtobusi na progi štev. 14.

Vpišite se v TVD Partizan Bežigrad

Partizan Bežigrad obvešča občane, da bo vpisovanje v vse oddelke organizirane vadbe na osnovni šoli Dr. Vita Kraigherja ob torkih od 19. do 20. ure in ob četrtkih od 17.30 do 18.30. ure. Tam bodo na razpolago tudi urniki vadbe.

Savna in trim kabinet

Športno rekreacijski center Ježica obvešča krajan, da obratujeta savni in trim kabinet vsak dan razen sobote in nedelje od 17. do 20. ure.

Kegljači na Črnučah!

Kegljaški klub Rogovila na Črnučah vabi k sodelovanju nove člane. Steza na kegljišču je za člane rezervirana vsak ponedeljek in četrtek od 18. ure dalje.
V tem času se novi člani tudi lahko prijavijo. Morebitne dodatne informacije dobite na telefon 321-505.

Cooperjev test

Cooperjev test – preizkus telesne zmogljivosti v teku na 2400 metrov – je vsak četrtek od 15. ure dalje na Centralnem štadionu za Bežigradom. Vabljeni!

Zimski bazen pri Šternu odprt

Pri Šternu na Ježici se že lahko kopate v zimskem bazenu in sicer vsak dan od 13. do 22. ure.